

Kommissionsbetænkningen kunne faa en tydelig Forstaaelse af, at Arbejdsvilkaarene derude er saaledes, at det bliver alt for dyrt Arbejde, der præsteres. Den højtærede Minister anførte et Par Tal. Jeg skal blot nævne, at f. Eks. Tømrerarbejdet anslaaes til at være ca. 100 pCt. dyrere paa Orlogsværftet end efter private Værfters Priser. Alt i alt skulde der efter de Eksempler, der er dokumenteret, være en for høj Pris paa Arbejdslønninger paa ca. 37 pCt., og det skyldes i det væsentlige, at Arbejdsvilkaarene er saa slette, som de er.

Paa Grundlag af disse Betragtninger har Kommissionen altsaa foreslaaet en Sammendragning af Bygningerne og Værkstederne og Anskaffelse af mere moderne Værktøj og Maskiner, for saa vidt der ikke findes tilstrækkeligt, saaledes som Tilfældet er i enkelte Værksteder. Desuden foreslaar Kommissionen Flaadestationen og Værftet adskilt og Indførelse af en praktisk og mere overskuelig Regnskabsform. Det har saa, saaledes som den højtærede Minister har gjort Rede for i sin Forelæggelsestale, medført en fuldstændig Omorganisation saavel af Værftets Forhold som af Marineministeriets. Marineministeriet og den højtærede Minister har i det væsentlige tiltraadt de Forslag, som Kommissionen har stillet. De Anlæg af Nybygninger, som ikke foreslaas udført, efter at Sammendragningen har fundet Sted, og som tilsammen beløber sig til 1 Mill. Kr., kan jeg fuldtud anbefale ikke bliver udført — jeg kan altsaa fuldstændig tiltræde den højtærede Ministers Forslag vedrørende Ændringer ved Orlogsværftet. Efter at disse Forslag har været forelagt det høje Folketing, har Kommissionen — idet Orlogsværftskommissionen arbejder endnu, nemlig med Hærens tekniske Virksomheder — drøftet disse Ændringer, og jeg kan udtale, at de ikke har givet Anledning til at bryde den Enighed, der var om Sagens Løsning, den Gang Kommissionen stillede Forslag. Kommissionen kan ganske slutte sig til det, der nu er foreslaaet af Ministeren.

Hvad angaar Adskillelsen mellem den civile og den militære Ledelse derude, kan jeg meget anbefale, at den finder Sted. Jeg tror, at det ikke vil være gørligt at opnaa de Besparelser, som er paaregnet, medmindre der kommer en selvstændig Chef for Orlogsværftet, en Chef, som kan handle med Myndighed og under det Ansvar, som han maa have direkte overfor Ministeriet. Hvis han som hidtil skal være underlagt Flaadens Myndigheder, vil man efter min Opfattelse ikke naa, hvad der er Hensigten. Det er

ogsaa blevet sagt mig, at Chefen for en tilsvarende Virksomhed i et af vore Nabolande har kunnet give Forslaget sin fulde Tilslutning og har udtalt, at den foreslaaede Ændring var en saadan, som ogsaa af det paagældende Land paatænkte indført for at skabe en rentabel Drift af vedkommende Statsvirksomhed. Jeg maa endvidere anse det for en Betingelse for at faa dette Værft drevet, som det bør drives, og saa rentabelt, som det bør ske, at der kommer en civil Mand i Spidsen for det. Jeg skal i saa Henseende henvise til Kommissionens Betænkning Side 40, hvor det hedder, at „det maa anses for formaalstjenligt, om enkelte Stillinger i Orlogsværftets Ledelse blev besat med Folk fra Privatindustrien, en Foranstaltning, som maa synes naturlig, naar Værftet faar den ved Kommissionens Forslag tilsigtede Karakter af en Erhvervsvirksomhed, der i væsentlig Grad skal drives efter samme Principper som de private Værfter“. Denne Udtalelse er yderligere blevet forstærket ved Folketingets Udvalgs Betænkning, hvor det udtales, at Udvalget i særlig Grad mener, at dette maa gælde den øverste Ledelse af Værftet i den Tid, dettes Omdannelse og Nyindretning skal foregaa. Dette skal ikke paa nogen Maade være en Diskvalifikation af de nuværende Ledere paa Orlogsværftet, men der maa efter min Mening skabes andre Forhold og andre Arbejdsvilkaar derude; det er nødvendigt, at der kommer nye Øjne til at se og friske Kræfter til at lede Værftet.

Den højtærede Minister har gjort Rede for, hvilke Udgifter der vil følge af Loven, og hvilke Bygninger og Arealer der kan blive ledige, og som kan give Indtægt ved Bortsalg eller Leje eller Overdragelse til andre Statsvirksomheder eller til private. Ved alt dette og ved Omdannelsen af Marineministeriet mener man, der kan spares i alt 700 000 Kr. aarlig. Det er noget mindre end paaregnet af Kommissionen, men Grunden dertil er, at Kommissionens Forslag ikke er fuldt ud tiltraadt. Jeg mener dog, at der ved de foreliggende Lovforslag er naaet saa meget, at det er fuldt ud forsvarligt at blive staaende ved det her af Ministeren foreslaaede. For Omorganisationen af Værftet og Ministeriet har den højtærede Forsvarsminister ogsaa gjort Rede. Jeg skal blot tilføje, at Administrationskommissionen har gennemgaaet disse Forhold og bragt Besparelserne yderligere ned. Jeg mener derfor, at disse Lovforslag har faaet en saa omhyggelig Behandling dels i Kommissionen, dels i Administrationskommissionen, hvis Betænkninger har været det høje